

กาลาเทีย 6:1-5
นี่คือพวกเรา
"แรงกระตุ้นร่วมกันของเรา"

บาทหลวงไบรอัน นอร์ธ
27 กันยายน 2026

ตอนนี้เราอยู่ในสัปดาห์ที่สามของซีรีส์ชื่อ "This Is Us" มันเกี่ยวกับคุณค่าสักระการที่นิกายและโบสถ์ของเราประกาศไว้เราเป็นส่วนหนึ่งของนิกายที่เรียกว่า A Covenant Order of Evangelical Presbyterians หรือเรียกสั้น ๆ ว่า "ECO" ยังมีนิกายเพรสไบทีเรียนอื่น ๆ อีก — สามนิกายใหญ่ นอกเหนือจาก ECO และอีกสี่หรือห้านิกายที่เป็นภูมิภาคหรือเล็กกว่า

คำนิยามสักระการของ ECO คือ: ท้องถิ่นสมบูรณ์, เทววิทยาที่น่าอยู่, การกระตุ้นซึ่งกันและกัน และการเร่งความเป็นผู้นำของคุณวันนี้คือ "การกระตุ้นซึ่งกันและกันของเรา" ตอนนี้ ผมไม่ใช่นักขี่ม้าแน่นอนว่าไม่ใช่คาบอยเพราะผมไม่ฟังเพลงคันทรี่ แต่เมื่อผมได้ยินคำว่า "กระตุ้น" ผมนึกถึงการขี่ม้าคาบอยอย่างที่คุณคงทราบ สวมเดือยรองเท้าบูทเพื่อเตะม้าและกระตุ้นให้ม้าเคลื่อนที่ — เพื่อกระตุ้นม้าเมื่อมันช้า ไม่เคลื่อนที่ไปข้างหน้าอย่างที่เราควรจะเป็น

นี่แหละคือสิ่งที่คุณจำเป็นต้องการ **ECO** อธิบาย "การกระตุ้นซึ่งกันและกันของเรา" ว่า:

"ความเข้มแข็งของชุมชนพันธสัญญาของเราคือวิธีที่เราท้าทายกันและกันให้เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ"

นี่ไม่ใช่แค่การให้กำลังใจกันและกัน — ไซ้ เราก็อ้างเช่นนั้น — แต่การกระตุ้นใครสักคนคือการให้ความท้าทายเล็กน้อย:

กระตุ้น กระตุ้น ไม่กระตุ้นหรือทำให้ใครไม่สบายใจ

แต่เพื่อขับเคลื่อนแต่ละคนไปข้างหน้าบนเส้นทางของการติดตามพระเยซู

โดยเปลี่ยนแปลงเพื่อพระสิริของพระองค์ถ้าใครเดินไปในทิศทางที่ถูกต้อง เราต้องการกระตุ้นให้เขาเดินหน้าต่อไป

ซึ่งโดยปกติจะดูเหมือนเป็นการให้กำลังใจ แต่ถ้าใครบางคนกำลังเดินไปในเส้นทางที่ไม่ศักดิ์สิทธิ์และไม่ศักดิ์สิทธิ์

เราไม่อยาก *สนับสนุน* สิ่งนั้น — เราต้องการท้าทายด้วยความรักให้พวกเขาก้าวสู่การเปลี่ยนแปลงแทนดังนั้น

ทั้งสองด้านของเหรียญนี้คือแรงผลักดันร่วมกันของเรา

และเราเห็นสิ่งนี้ในข้อพระคัมภีร์วันนี้ขอหันไปดูกาลาเทีย 6:1-5 นี่คือพระวาทะของพระเจ้าสำหรับเราวันนี้ ...

เปาโลเขียนไว้ก่อนว่า **"...ถ้าใครคิดอยู่ในบาป..."** คำว่าบาปที่นี่คือ **paraptoma** หมายถึงก้าวผิดหรือการละเมิด

มันรวมบุพพท **para** — "ข้าง" หรือ "ข้างเคียง" — กับคำกริยา "ตก" เมื่อรวมกันแล้ว หมายถึงตกไปข้าง ๆ

เหมือนกับที่คุณอาจตกข้างทางคำนี้อธิบายคนที่กำลังเดินตามพระเยซูแต่หลงทางเล็กน้อย

ควรสังเกตว่านี่แตกต่างจากคำที่ใช้เรียกบาปโดยทั่วไป คือ **hamartia** ซึ่งเป็นคำศัพท์ในวงการยิซนุที่แปลตรงตัวว่า "พลาดเป้า" ในภาษาของการเดินบนเส้นทาง **hamartia** หมายถึงการเดินผิดทางโดยสิ้นเชิง; **paraptoma** หมายถึงการเดินบนเส้นทางที่ถูกต้องแต่สะดุดไปข้างๆ เป้าโลบางครั้งใช้คำเหล่านี้แทนกัน แต่การเลือกใช้คำว่า **paraptoma** ของเขาดูเหมือนจะตั้งใจเขาเขียนเกี่ยวกับคนที่เป็นผู้ติดตามพระเยซูแต่หลุดและสะดุดออกจากเส้นทางกล่าวอีกนัยหนึ่ง เขากำลังเขียนเกี่ยวกับพวกเราทุกคนที่ติดตามพระเยซู เพราะเราทุกคนล้วนเคยสะดุดออกจากเส้นทาง

"จับได้" หมายถึงการถูกแขวนหน้าอย่างไม่คาดคิดดังนั้น

นี่คือคนที่ถูกดึงและตกลงไปข้างทางของการติดตามพระเยซูอย่างไม่คาดคิด นี่คือเหตุผลที่เปาโลบอกให้พี่น้องคนนั้น "อย่างอ่อนโยน" ซึ่งเชื่อมโยงกลับไปยังบทที่ 5 เพียงไม่กี่ข้อก่อนหน้านี้ ที่เปาโลได้กล่าวถึงผลของพระวิญญาณ และความอ่อนโยนก็เป็นหนึ่งในนั้นเมื่อใครสักคนพลาดศีลธรรมหรือจริยธรรม — ทำสิ่งที่แตกต่างจากลักษณะของสาวกของพระเยซู — คำพูดอ่อนโยนมักจะเพียงพอแล้วจริงๆ แล้ว มันอาจไม่ใช่คำสอนแก้ไขด้วยซ้ำ; อาจเป็นเพียงการทำให้คนนั้นตระหนักรู้อย่างนุ่มนวล

เรื่องนี้เกิดขึ้นกับฉันเมื่อไม่กี่สัปดาห์ก่อนฉันอยู่ที่บ้านของครอบครัวที่ฉันรักมาก และฉันพูดบางอย่างที่ตั้งใจจะให้กำลังใจและเบาสมองกับคนคนหนึ่งในห้องแต่สำหรับคนอื่นสองสามคนในห้อง มันฟังดูแตกต่างออกไป — มันเจ็บปวดหนึ่งในคนที่อยู่ที่นี่บอกฉันในวันรุ่งขึ้นว่าสิ่งที่ฉันพูดไปทำให้คนอื่นเจ็บปวด

มันเป็นคำที่อ่อนโยน แต่ทำให้ฉันตระหนักถึงผลกระทบของสิ่งที่พูด เพื่อที่ฉันจะได้ไปทำงานเพื่อฟื้นฟูความสัมพันธ์และนั่นคือสิ่งที่ฉันทำฉันไปหาคนสองคนนั้นในวันนั้น และเราคุยกันเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้น — สิ่งที่เราพูด ความรู้สึกของพวกเขา — และฉันขอโทษและขออภัย ซึ่งฉันรู้สึกขอบคุณที่มีการให้อภัยกับฉัน

นี่ไม่ใช่กรณีที่ทำผิดซ้ำ ๆ ต้องได้รับการแก้ไขครั้งใหญ่ — แต่ถ้าต้องแก้ไขครั้งใหญ่ ฉันก็หวังว่าจะมีใครสักคนบอกฉันแต่คำพูดนี้พูดกับฉันอย่างอ่อนโยนเพื่อให้ฉันตระหนักจากนั้น: ในข้อ 3 เขาเขียนว่า **"ถ้าใครคิดว่าตัวเองเป็นอะไรบางอย่าง ทั้งที่จริง ๆ แล้วไม่ใช่ เขากำลังหลอกตัวเอง"** ฉันไม่อยากหลอกตัวเอง และไม่มีใครควรอยากหลอกความไม่รู้ไม่ใช่ความสุขความจริงอาจฟังยาก แต่จะแย่กว่าถ้าต้องใช้ชีวิตทำร้ายผู้อื่นเพราะขาดการตระหนักรู้ในตัวเองเราทุกคนมีจุดบอดของตัวเอง ดังนั้นเราต้องการคนพูดอย่างอ่อนโยนกับเราเกี่ยวกับจุดที่เราหลงทางจากการติดตามพระเยซูในความสัมพันธ์ของเรา

จากนั้น ข้อ 4 และ 5 เป็นคำเตือนสำหรับผู้ให้คำสอนอย่างอ่อนโยนว่า

อย่ากลายเป็นคนดูถูกหรือหยิ่งยโสอย่าทำให้ดูเหมือนว่า "คุณดกหลุมพรางต่อการล่อลวง

แต่ฉันไม่ดกหลุมพรางนิเนอร์-นิเนอร์-นิเนอร์!" นั่นไม่ใช่วิธีที่เราควรเป็น — เราควรตัดสินใจตัวเองอย่างซื่อสัตย์ดังนี้

ในข้อ 4 เปาโลเขียนว่าแต่ละคนสามารถ "ภูมิใจในตัวเองเพียงอย่างเดียว

โดยไม่ต้องเปรียบเทียบตัวเองกับผู้อื่น" บางฉบับแปลว่า

"โอ้อวดในตัวเองเพียงอย่างเดียว" นี่ฟังดูขัดแย้งกับสิ่งที่พระคัมภีร์กล่าวถึงความหยิ่งยโสและการโอ้อวด

พระเยซูสอนเรื่องความหยิ่งยโส เช่นเดียวกับ 1 เปโตรและยากอบอส สุภาษิตเต็มไปด้วยคำเตือนเกี่ยวกับเรื่องนี้

และเปาโลก็เช่นกัน

แต่คำที่ใช้ที่นี่สำหรับความหยิ่งยโส/โอ้อวดนั้นเปาโลมักใช้ในความหมายเชิงบวก ตัวอย่างเช่น เขาอ้างคำพูดของเยเรมีย์ว่า

"ผู้ที่โอ้อวดจงโอ้อวดในพระเจ้า" (1 โครินธ์ 1:31, 2 โครินธ์ 10:17; ทั้งสองอ้างถึงเยเร 9:23-24) ในโรม

เขาเขียนว่า "เราโอ้อวดด้วยความหวังในพระสิริของพระเจ้า" (โรม 5:2) เขายังเขียนใน 2

โครินธ์เกี่ยวกับการโอ้อวดในความอ่อนแอของตนทั้งหมดนี้ใช้คำเดียวกับที่เราใช้ในกาลาเทีย

ซึ่งเป็นคำที่แตกต่างจากคำที่ใช้เมื่อประมาณความหยิ่งยโสและการโอ้อวดแล้วเกิดอะไรขึ้นที่เปาโลจะบอกให้เราโอ้อวดหรือภูมิใจในตัวเองตอนนี้?

มีสองสามสิ่งที่ควรสังเกตประการแรก ในข้อความนี้ เราถูกบอกให้ทดสอบการกระทำของตัวเอง —

ประเมินตัวเองอย่างซื่อสัตย์ โดยอิงจากการทดสอบตัวเองอย่างจริง ใจเปาโลไม่ได้ให้คำแนะนำว่าทำอะไร

แต่คุณสามารถถามคนอื่นในชีวิตของคุณว่าใครอาจเห็นจุดบอดที่คุณอาจมองข้ามไปได้

ประการที่สอง เขาบอกให้โอ้อวดโดยไม่เปรียบเทียบตัวเองกับคนอื่น และแต่ละคนก็แบกรับภาระของตัวเอง

อุปสรรคของความหยิ่งยโสคือการเปรียบเทียบ: "ก็...ฉันไม่เคยทำบาปนั้นเลย

ดังนั้นชัดเจนว่าฉันเป็นคริสเตียนที่ดีกว่า" มันง่ายที่จะคิดว่าบาปที่เลวร้ายที่สุดคือบาปที่เราไม่เคยกระทำไหม? นั่นคือ

ความคิดเปรียบเทียบที่เปาโลกำลังชี้ให้เราหลีกเลี่ยงพระเยซูสิ้นพระชนม์เพื่อบาปของคุณเท่ากับบาปของคนอื่น

นั่นเท่าเทียมกัน ไม่มีใครในพวกเราที่มีข้อแก้ตัวบาปและการสะดุดออกจากทางอาจดูแตกต่างกันสำหรับแต่ละคน

แต่แต่ละคนก็เคยสะดุดหลุดจากเส้นทางติดตามพระเยซูและออกไปเดินป่า

ในโรม 12:3 — ข้อพระคัมภีร์ที่อยู่ถัดจากข้อที่เราดูเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว — เปาโลเขียนว่า

"อย่าคิดว่าตัวเองสูงส่งเกินกว่าที่ควร

แต่จงคิดถึงตัวเองด้วยวิจารณ์อย่างมีสติ..."บริบทนี้อีกครั้งเกี่ยวกับความเชื่อของคุณมันช่วยให้เราเข้าใจสิ่งที่เราอ่านในกาลาเทีย:

อย่าโอ้อวดเกี่ยวกับความเชื่อของคุณและอย่าเดินตามพระเยซูอย่าปล่อยให้ความหยิ่งโสนำคุณไปสู่การเปรียบเทียบหรือความเกียจคร้านในความเชื่อและวิธีที่คุณดำเนินชีวิต — "จงแบกรับภาระของตัวเอง" ตามที่เปาโลเขียนไว้จึงซื่อสัตย์และจริงใจหากคุณกำลังติดตามพระเยซูอย่างดีในตอนนี้อย่ามีของประทานทางจิตวิญญาณหรือความเข้าใจพระคัมภีร์ที่สามารถใช้ช่วยเหลือผู้อื่น ได้กล่าวอีกนัยหนึ่งเพื่อที่จะอยู่เคียงข้างใครสักคนเพื่อเป็นผู้นำหรือกระตุ้นพวกเขา คุณต้องยอมรับว่าคุณอยู่ในตำแหน่งที่ทำให้

ผมขอเสริมเกี่ยวกับ "การโอ้อวดอย่างมีสติ" ที่เราอาจเรียกมันว่า: เพียงไม่กี่ข้อต่อมา เปาโลเขียนในกาลาเทีย **6:14** ว่า **"ขอให้ข้าพเจ้าไม่โอ้อวด"**

นอกจากนี้ไม้กางเขนของพระเยซูคริสต์ต้องค้ำพระผู้เป็นเจ้าของเรา" มันเป็นรากศัพท์ภาษากรีกเดียวกับที่เราใช้ในข้อความวันนี้ดังนั้นจึงมีการประเมินตนเองที่ถูกต้องและพูดความจริงเกี่ยวกับความเชื่อของเรา เพื่อรู้ว่าเมื่อใดที่เรามีสิ่งที่มอบให้ผู้อื่นเพื่อกระตุ้นพวกเขาแต่เราไม่พบตัวตนของเราในความเชื่อ — เราไม่ใช่แหล่งพลังของตัวเองเราพบตัวตนของเราในพระเยซู พระองค์ทรงทำให้เราเข้มแข็ง และพระองค์คือคนที่เราโอ้อวดในที่สุดไม้กางเขนคือความโอ้อวดเดียวที่สำคัญจริงๆ ในท้ายที่สุด

อีกข้อหนึ่งที่ผมพิจารณาอย่างจริงจังในวันนี้มาจากพระคัมภีร์ฮีบรูผมวางไว้ข้าง ๆ เพราะเราเพิ่งผ่านพระคัมภีร์ฮีบรูและผมได้เทศนาข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ตั้งแต่เดือนเมษายนว่า

"และขอให้เราพิจารณาว่าเราจะกระตุ้นกันและกันให้ก้าวไปสู่ความรักและการกระทำดีได้อย่างไร

โดยไม่ละทิ้งการพบปะกันเหมือนที่บางคนทำ แต่ให้กำลังใจกันและกัน — และยิ่งมากขึ้นเมื่อเห็นวันนั้นใกล้เข้ามา"

(ฮีบรู 10:24-25) ข้อพระคัมภีร์นี้กระชับกว่าพระคัมภีร์กาลาเทีย โดยใช้คำว่า

'spur' เป็นคำที่หมายถึงการกระตุ้นหรือกระตุ้นอย่างรุนแรง และเชื่อมโยงกับ "ไม่ละทิ้งการพบปะกัน"

สิ่งที่เราเห็นในทั้งหมดนี้คือการกระตุ้นนี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นซึ่งกันและกันเรากระตุ้น

"ซึ่งกันและกัน" บางครั้งเราต้องการใครสักคนที่กระตุ้นเรากลับสู่เส้นทางแห่งความเชื่อบางครั้งเราเป็นคนที่กระตุ้น —

แต่ทำด้วยความตระหนักรู้ในตนเองที่ดีและไม่ตัดสินผู้อื่นอาจมีบางจุดในความเชื่อที่ "การกระตุ้น"

ช่วยให้เราเดินไปในทิศทางที่เรา กำลังมุ่งหน้าอยู่ — มันทำให้เราเดินตามพระเยซูบางครั้ง

การกระตุ้นนั้นเป็นสิ่งที่ทำให้เรากลับมาอยู่ในเส้นทางที่ถูกต้อง

เพราะเราหลุดจากเส้นทางบางสิ่งบางอย่างได้เข้ามาแทนที่เราอย่างที่ไม่คาดคิด

และเราหลุดจากเส้นทางติดตามพระเยซูไม่ว่าจะอย่างไร เราต้องการการกระตุ้น

และที่โบสถ์โรสฮิลล์ และทั่วทั้งนิยายของเรา

เราต้องการกระตุ้นซึ่งกันและกันเราต้องการกระตุ้นซึ่งกันและกันในการเป็นสาวกของพระเยซู ในชีวิตนมัสการร่วมกัน ในการเข้าใจพระคัมภีร์ การอธิษฐาน และอื่นๆในอีกไม่กี่สัปดาห์เราจะพูดถึงการบริหารจัดการทางการเงิน และนั่นเป็นโอกาสที่จะกระตุ้นกันและกันในเรื่องความเอื้อเฟื้อทางการเงินบางที่เราอาจจะทำเป็นการแข่งขันล้อเล่นนะปะ ระเบิดันคือ เราต้องการกระตุ้นซึ่งกันและกัน

สถานที่ที่ดีที่สุด — จริง ๆ แล้ว ที่เดียว — สำหรับการกระตุ้นนี้เกิดขึ้นคือในโบสถ์

มีเพียงคริสเตียนคนอื่นเท่านั้นที่จะกระตุ้นหรือให้โอกาสคุณกระตุ้นพวกเขาเราต้องการคนที่รู้จักเราดีพอ ที่ซึ่งมีความไว้วางใจเพียงพอ และที่ที่เราตกลงกันว่าการเป็นสาวกของพระเยซูหมายถึงอะไร เพื่อให้การแก้ไขอย่างอ่อนโยนนี้เกิดขึ้นได้นี้คือเหตุผลหนึ่งที่ฉันรักกลุ่มย่อยของเราที่โรสฮิลล์คุณคงได้ยินเกี่ยวกับพวกเขามากมายในช่วงหลายสัปดาห์ที่ผ่านมา แต่กลุ่มคน 3 หรือ 4 คนเหล่านี้ — แต่ละกลุ่มนำโดยคนที่เคยเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มย่อยมาก่อน — จะมารวมตัวกันทุกสัปดาห์เพื่อพูดคุยเกี่ยวกับพระคัมภีร์และชีวิตนี่คือโอกาสในการสร้างความสัมพันธ์ที่แท้จริงและแท้จริงกับพระเยซูที่เป็นศูนย์กลาง ที่ซึ่งเราสามารถกระตุ้นซึ่งกันและกันในความเชื่อ

แรงกระตุ้นนี้ยังเกิดขึ้นในบทเทศนาเกิดขึ้นในชั้นเรียนการเป็นสาวกและกลุ่มเล็ก ๆ เกิดขึ้นในการสนทนาในสัปดาห์เกิดขึ้นในบ้านของเรา ในครอบครัวกับผู้เชื่อคนอื่น ๆ มีโอกาสมากมายแต่คุณจำสำคัญคือความสัมพันธ์ที่สร้างขึ้นบนรากฐานของพระเยซูและพระวจนะของพระองค์

นี่แหละคือสิ่งที่เรายึดถือเราเชื่อว่าพระเจ้ากำลังเรียกเราให้ "นำผู้คนไปหาพระเยซู" เราสามารถพูดได้ว่า "กระตุ้นผู้คนให้เข้าหาพระเยซู" ฉันอยากนำคุณไปหาพระเยซูฉันอยากให้คุณนำฉันไปหาพระเยซู **พระเจ้าทรงเรียกให้เรานำพากันและกันไปหาพระเยซู** นั่นคือเราทุกคนที่ผลักดันกันและกัน — คอยให้เราเดินบนเส้นทางเดิมและพาเรากลับสู่เส้นทางนั้นเมื่อเราหลุดจากไปคุณสามารถเป็นส่วนหนึ่งของแรงผลักดันร่วมกันนี้ได้

วันที่ 11 และ 18 ตุลาคม

ฉันจะจัดคลาสสองวันอาทิตย์หลังการนมัสการเกี่ยวกับการเป็นพันธมิตรพันธสัญญาที่โบสถ์โรสฮิลล์เป็นคลาสที่อธิบายว่าเราคือใครและเราทำอะไรชุดเทศนาที่เชื่อมโยงกับคลาสนั้น

แม้ว่าฉันจะต้องผลักดันตัวเองให้ทำแบบนี้ปกติฉันไม่ค่อยพูดถึงพันธกิจหรือคลาสในเทศนาฉันเคยเห็นโบสถ์และพูดคุย

กับศิษยาภิบาลที่เคยไปโบสถ์เหล่านี้

ซึ่งทุกคำเทศน์จะชี้นำผู้คนไปสู่พันธกิจของโบสถ์มันรู้สึกเหมือนเทศน์มีไว้เพื่อให้เครื่องจักรพันธกิจทำงานต่อไปฉันอยากชี้ให้คนรู้จักพระเยซู ไม่ใช่โปรแกรม

อย่างไรก็ตาม การเป็นพันธมิตรพันธสัญญา (ซึ่งคริสตจักรส่วนใหญ่เรียกว่า "สมาชิก")

เป็นก้าวหนึ่งบนเส้นทางการติดตามพระเยซูที่โรสฮิลล์

และเป็นหนทางที่จะเป็นส่วนหนึ่งของแรงกระตุ้นร่วมกันที่เราทุกคนต้องการอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้นมันทำให้รากฐานของคุณลึกซึ้งขึ้น เปิดประตูสู่การเป็นสาวก ความสัมพันธ์ และความรับผิดชอบ เพื่อให้เกิดแรงจูงใจในความเชื่อของคุณ และเปิดโอกาสให้รับใช้สิ่งนั้นและช่วยให้คุณช่วยกระตุ้นพวกเราทุกคนให้ก้าวไปหาพระเยซู

ไม่ว่าคุณจะเป็นคู่พันธสัญญาหรือไม่ ผมหวังว่าเราจะรับคุณค่าของการกระตุ้นร่วมกันนี้ไว้ในใจ

และใช้ชีวิตตามที่เราร่วมกันอ่านในพระคัมภีร์ที่กระตุ้นให้เราทำเช่นนี้และเหนือสิ่งอื่นใด

ผมอธิษฐานให้การกระตุ้นร่วมกันนี้นำพาเราทุกคนเดินไปในเส้นทางของการติดตามพระเยซูมาร่วมกันอธิษฐาน...อาเมน